

anstalter; det bidrager i høj Grad til at lette den ikke ubetydelige Udgift, Staten har til disse.

Ændringsforslag Nr. 37 refererer sig til Betænkningens Nr. 60 og gaar ud paa at overføre en Bevilling paa 1 160 Kr. til Fribefordring paa Statsbanerne for Lederen af „Kvindehjælpen“ i Aarhus, der var opført under Justitsministeriets Budget, til Undervisningsministerens Budget. Ændringsforslag Nr. 38, Betænkningens Nr. 62, angaar Ansættelse af en Assistent paa Sindsygehospitalet i Nykøbing; Lønnen til en saadan opføres med 2 773 Kr. Stillingen blev allerede normeret ved sidste Normeringslov, men er først blevet besat nu, og derfor er Ændringsforslaget fremkommet.

Ændringsforslag Nr. 39 angaar Udvidelsen af et Svinehus ved Sindsygehospitalet i Nykøbing for at skaffe Plads til 40 Svin udover de 70, man allerede kan have. Det har vist sig, at det har været for lidt til at kunne udnytte alt Affaldet, og derfor har man fundet denne Udvidelse formaalstjenlig. Bevillingen er paa 3 110 Kr., og det oplyses i Betænkningen, at Overskuddet af Svineholdet sidste Aar har været 4 976 Kr. 08 Ø. Ændringsforslag Nr. 40, Betænkningens Nr. 64, gaar ud paa at give en Bevilling til Installering af Dampovne i Sønderborg Statshospitals Køkkenbygning i Beboelses- og Opholdsværelser. Det begrundes med, at Kakkellovne er opbrændt og kassable, og der har været visse Vanskeligheder med Røgudviklingen, og man mener at kunne spare største Parten af det Brændsel, der tidligere er gaaet med. Den foreslaede Bevilling er paa 3 000 Kr.

Ændringsforslag Nr. 41, der refererer sig til Betænkningens Nr. 65, er stillet af et enkelt Medlem, og jeg skal paa nærværende Tidspunkt ikke omtale det. Jeg skal kun omtale Ændringsforslag Nr. 42, som ogsaa er stillet af et Mindretal, der bestaar af N. C. Christensen, Friis-Skotte, H. C. Hansen, Martin Hansen, N. Johan Laursen, Pinstrup og Rode. Det angaar en Forhøjelse af 1 000 Kr. til Bevillingen til Læge Hindhedes Ernæringsundersøgelser. Jeg vil først sige, at det betyder ikke en Forhøjelse af det Budget, vi har i indeværende Finansaar, idet den Bevilling, som findes til Læge Hindhedes Undersøgelser for indeværende Aar, udgør 35 420 Kr., som er opført i 2 Poster, nemlig Honorarer 25 200 Kr. og Driftsudgifter 10 220 Kr. Den Bevilling, som findes opført paa Finanslovforslaget for det kommende Aar, altsaa det, vi behandler nu, er nedsat til 28 990 Kr., det er

altsaa efter Ministerens Forslag nedsat med 6 430 Kr. Efter det Forslag, som det Mindretal, jeg her nævnte, har stillet, vilde der kun blive en Besparelse af 5 430 Kr. imod den Bevilling, der findes paa indeværende Aars Finanslov. Naar der er en saa stor Nedsættelse, ligger det jo i, at den højtærede Justitsminister ogsaa paa dette Omraade har villet frembringe Besparelser og derfor har anmodet Læge Hindhede om at indstille et Budget med kun 2 Assisterter, medens han tidligere har haft 3 Assisterter til Hjælp i sin Virksomhed. Naar nu den ene Assistent skal bortfalde, vilde Læge Hindhede sætte megen Pris paa, om man dog vilde bevilge disse 1 000 Kr. mere, saaledes at det var ham muligt at yde 1 000 Kr. mere i Honorar til den mest uundværlige Assistent, han har, nemlig Madsen, som tillige er Forsøgsindivid.

Jeg vil meget anbefale dette Forslag og vil gøre det af flere Grunde. For det første forekommer det mig, at denne Assistentens Lønning, 4 800 Kr., i Virkeligheden er et ringe Vederlag, naar man henser til det Arbejde, han udfører, og det er oplyst for os, at det er Læge Hindhedes mest uundværlige Assistent, som tillige stiller sin egen Person til Raadighed. Dertil kommer, at naar man fratager Hindhede den ene Assistent, kan man sige sig selv, at Arbejdet vil blive forøget for de to, der bliver tilbage. Da Læge Hindhedes hele Arbejde gaar ud paa at lære Folk at spare, vil jeg meget ønske, at det høje Ting vil følge dette Mindretal, idet Arbejdet, der her er Tale om, i Virkeligheden gaar ud paa at lære Folk at sammensætte Kosten paa en sund og billig Maade. Jeg synes, at et Arbejde, der gaar ud paa dette, skulde vi støtte, saaledes at det ogsaa kan fortsættes i Fremtiden. Jeg tænker heller ikke, at nogen vil modsige mig, naar jeg siger, at under de vanskelige Ernæringsforhold, vi havde under Krigen, var det i høj Grad Resultaterne af de Undersøgelser, Læge Hindhede havde foretaget, som man drog Nytte af. Disse Resultater er ogsaa anerkendt fra Videnskabens Side. Jeg skal blot nævne et ganske enkelt Bevis herpaa, idet jeg antager, at Ændringsforslaget fra anden Side vil blive modsagt, maaske ogsaa fra lægevidenskabelige Kredse. Professor Bang, der er Formand for den almindelig danske Lægeforening og Overlæge ved Kommunehospitalet, skriver følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse: „Skønt jeg paa adskillige Punkter er uenig med Dem“ — altsaa med Hindhede — „vil jeg dog gerne udtale